

Не му се чудете, природата го е учила, тя му е била и учителка, и защитница и хранителка, па зеръ да не я слуша?... Нито е видѣлъ училище, нито е слушалъ за черква. Науката за него е била борбата съ силата, а религията — природата! Въ тѣзи догми е и вѣрвалъ, па кривъ ли е той, че хората не го разбиратъ, както що и той не е разбиралъ тѣхното понятие за това, което тѣ наричатъ: „право“! . . .

Въ истинността на неговитѣ догми за силата и врожденото му съмнѣние въ правото го е утвърдило и всичко онова, което е могълъ да чуе и да види! . . . Който е по-силенъ, той е и по-щастливъ! . . . Слабия всѣкога и всѣкждѣ пропада! . . . Това е виждалъ Марко на всѣка стѣпка, това е и запомнилъ! . . . Който има кѣща, тому ва не прѣчи ни дѣждъ, ни студъ, ни мразъ — той добрува! . . . Който има овци, кози, крави, дърва, сѣно, ливади, ниви — томува е харно, защото може да се наяде до ситостъ, да се наспи до воля, па би могълъ и да купи хубава прѣмѣна на онази хубава Янка, която Марко само веднажъ